मातृशुश्रूषया शूरा भैक्ष्यशूरास्तथाऽपरे । अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने ।
सर्व्वे यान्ति परान् लोकान् स्वकर्म्मफलनिर्जितान् । धारणं सर्व्ववेदानां सर्व्वतीर्थावगाहनं । २५५०
सत्यञ्च ब्रुवतो नित्यं समं वा स्यान्न वा समं । अश्वमेधसहस्रञ्च सत्यञ्च तुलया धृतं ।
अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेव विशिष्यते । सत्येन सूर्य्यस्तपति सत्येनाग्निः प्रदीप्यते ।
सत्येन मरुतो वान्ति सर्व्वं सत्ये प्रतिष्ठितं । सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा ।
सत्यमाहुः परो धर्म्मस्तस्मात् सत्यं न लङ्घयेत् । मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः ।
मुनयः सत्यशपथास्तस्मात् सत्यं विशिष्यते । सत्यवन्तः स्वर्गलोके मोदन्ते भरतर्षभ । २५५५
दमः सत्यफलावाप्तिरुक्ता सर्व्वात्मना मया । असंशयं विनीतात्मा स वै स्वर्गे महीयते ।
ब्रह्मचर्य्यस्य च गुणं शृणु त्वं वसुधाधिप । आजन्ममरणाद्यस्तु ब्रह्मचारी भवेदिह ।
न तस्य किञ्चिदप्राप्यमिति विद्धि नराधिप । बह्वीः कोट्यस्त्वृषीणाञ्च ब्रह्मलोके वसन्त्युत ।
सत्ये रतानां सततं दान्तानामूर्द्धरेतसां । ब्रह्मचर्य्यं दहेद्राजन् सर्व्वपापान्युपासितं ।
ब्राह्मणेन विशेषेण ब्राह्मणो ह्यग्निरुच्यते । प्रत्यक्षं हि तथा ह्येतद्ब्राह्मणेषु तपस्विषु । २५६०
बिभेति हि यथा शक्रो ब्रह्मचारिप्रधर्षितः । तद्ब्रह्मचर्य्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते ।
मातापित्रोः पूजने यो धर्म्मस्तमपि मे शृणु । शुश्रूषते यः पितरं नावसूयेत् कदाचन ।
मातरं भ्रातरं वाऽपि गुरुमाचार्य्यमेव च । तस्य राजन् फलं विद्धि स्वर्लोके स्थानमर्चितं ।
न च पश्येत नरकं गुरुशुश्रूषयात्मवान् ।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि दानधर्म्मकथने पञ्चसप्ततोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि नृप तत्त्वतः । येन तान् शाश्वतान् लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह । २५६५
॥ भीष्म उवाच ॥ न गोदानात्परं किञ्चिद्विद्यते वसुधाधिप । गौर्हि न्यायागता दत्ता सद्यस्तारयते कुलं ।
सतामर्थे सम्यगुत्पादितो यः स वै कृप्तः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः । तस्मात् पूर्व्वं ह्यादिकालप्रवृत्तं गोदानार्थं शृणु राजन् विधिं मे ।
पुरा गोषूपनीतासु गोषु सन्दिग्धदर्शिना । मान्धात्रा प्रकृतं प्रश्नं बृहस्पतिरभाषत ।
द्विजातिमतिसत्कृत्य श्वः कालमभिवेद्य च । गोदानार्थं प्रयुञ्जीत रोहिणीं नियतव्रतः ।
आङ्कानञ्च प्रयुञ्जीत समङ्गे बहुलेति च । प्रविश्य च गवां मध्यमिमां श्रुतिमुदाहरेत् । २५७०
गौर्मे माता वृषभः पिता मे दिवं शर्म्म जगतो मे प्रतिष्ठा । प्रपद्यैवं शर्व्वरीमुष्य गोषु पुनर्व्वाणीमुत्सृजेद्गोप्रदाने ।
स तामेकां निशां गोभिः समसङ्ख्यः समव्रतः । ऐकात्म्यगमनात् सद्यः कलुषाद्विप्रमुच्यते ।
उत्सृष्टवृषवत्सा हि प्रदेया सूर्य्यदर्शने । चिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादाशिषस्तव ।
ऊर्ज्जस्विन्य ऊर्ज्जमेधाश्च यज्ञे गर्भो ऽमृतस्य जगतोऽस्य प्रतिष्ठा । चितेरोहः प्रवहः शश्वदेव प्राजापत्याः सर्व्वमित्यर्थवादाः ।
गावो ममैनः प्रणुदन्तु सौर्य्यास्तथा सौम्याः स्वर्गयानाय सन्तु । आत्मानं मे मात्वचाश्रयन्तु तथाऽनुक्ताः सन्तु सर्व्वाशिषो मे । २५७५